

pod uvjetom da primalac - korisnik transportne usluge plati vozarinu. Prema tome pošiljalac - tuženik dokazao je da u tovarnom listu nije točno naveden ugovoreni uvjet plaćanja vozarine. Dosljedno tome pošiljalac - tuženik nije dužan platiti vozarinu ni glavnom vozaaru, ni tužitelju koji je podvozar glavnog vozara, jer podvozar ne može prema pošiljaocu robe imati veća prava od onih koja iz ugovora o transportu pripadaju vozaaru prema naručitelju transporta. Stoga je suvišno izvodjenje u žalbi ponudjenih dokaza na neodlučnu okolnost da li je između vozara i primaoca eventualno ugovorena obaveza primaočeva na plaćanje vozarine. Ugovor o transportu zaključuje se između naručitelja pothvata - pošiljaoca i vozara, a primalac pristupa zaključenom ugovoru prijemom tereta i tovarnog lista pod uvjetima navedenim u tovarnom listu. Iz iznesenoga slijedi da je pobijana presuda na temelju potpuno pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilnom primjenom materijalnog prava odbila tužbeni zahtjev. Stoga je žalbu tužiteljevu valjalo odbiti i pobijanu presudu potvrditi. Primjećuje se da - bez prejudica - tužitelju pristoji pravo da protiv glavnog vozara eventualno ustane tužbom radi naknade štete, jer je u kamionski tovarni list unio krive podatke o osobi koja je dužna platiti vozarinu.

V.V.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br.VI-Sl-801/71
od 24.XII 1971.

Vijeće: dr Dušan Arneri, dr Tomislav Haramustek, dr Milivoj Bosanac

Prijevoz kamionom - Plaćanje vozarine - Ukoliko iz tovarnog lista ne proizlazi drukčije, vozarinu je dužan platiti primalac koji je naveden u tovarnom listu - Osoba koja je od vozara primila robu i uskladištila ju u ime primaoca nije primalac u odnosu na vozara i nije dužna platiti vozarinu - Voza-
rinu nije dužan platiti vozarov agent koji je sklopio ugovor o prijevozu, ako svojim postupkom nije vozaaru prouzrokovao
štetu

Tužitelj je Autosaoobraćajno poduzeće, koje je u svojstvu vozara izvršilo kamionom prijevoz robe (cinka) od K.M. do Z. Tužbom traži da se na plaćanje utuženog iznosa s osnove vozarine obvežu prvotuženik (uskladištelj prevezenog tereta za tuđi, primaočev, račun) i drugotuženik vozarov (tužitelj) agent kod zaključenja transportnog ugovora s pošiljaocem.

Tužbeni zahtjev temelji se na kamionskom tovarnom listu, u komu je navedeno da se transportna usluga vrši za primaočev račun i da je primalac platac vozarine, ali na listu je i potpis skladištarov i pečat prvotuženoga. Prema tužiteljevom shvaćanju odlučna je okolnost što je prvotuženik potpisom tovarnog lista potvrdio primitak robe, a da nije relevantna okolnost što je robu uskladištio za tuđji račun. U odnosu protiv drugotuženika tužitelj nije obrazložio tužbeni zahtjev.

Oba tuženika protivila su se tužbenom zahtjevu u cijelosti i predložila da se odbije.

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev protiv oba tuženika u cijelosti, a tužitelj obvezan da tuženima naknadi troškove spora.

Viši privredni sud u Zagrebu odbio je tužiteljevu žalbu i potvrdio prvostepenu presudu.

Iz obrazloženja:

Ovaj drugostepeni sud ispitujući pobijanu prvostepenu presudu u granicama navedenim u čl. 353 Zpp ustanovio je da žalba tužiteljeva nije osnovana. Iz navedenih dokaza (spomenutog tovarnog lista i dr.) vidi se da prvotuženik nije primalac robe, niti platac vozarine. Primalac je poduzeće "N" za čiji račun je vozar izvršio transportnu uslugu. Prvotuženik je samo uskladištio robu za tuđji tj. primaočev račun. Prema tomu prvotuženiku nedostaje pasivna legitimacija. Stoga pečat i potpis ovlaštene osobe prvotuženika na kamionskom tovarnom listu znači samo potvrdu primitka robe na uskladištenje. Stoga vozar - tužitelj ne može osnovano tražiti da mu vozarinu plati prvotuženik. Iz iznesenih razloga tužba je neosnovano podnesena protiv skladištara - prvotuženika.

U odnosu protiv drugotuženika, vozarovog agenta (poslovno udruženje poduzeća cestovnog saobraćaja) očito je neopravdano tužbeno traženje upravljeno na plaćanje vozarine. Ni sam tužitelj - vozar čak ne tvrdi, a niti to proizlazi iz izvedenih dokaza, da bi bio eventualno pretrpio bilo kakvu štetu zbog greške u radu drugotuženika (agenta).

Iz navedenih razloga tužiteljevu žalbu valjalo je odbiti i pobijanu presudu potvrditi.

V.V.